

„Oleks karjassid küll peksnud
 Dige hea meelega,
 Aga waene mees ei jäksnud
 Nende wastu hakata;
 Ega omast hädast kaa
 Tohtind sõna lausuda.
 Pesa rikkumise lugu
 Oli ise teeninud,
 Sest et tema ningg ta sugu
 Karjapoisa närrinud,
 Sestap kaval hakkas ta
 Wale kaebdust tõstema:

„Wana isa, kuule pisut,
 „Ütle; mis sa arwad sest?
 „Karjassed, oh teie risud!
 „Raisk'wad kallist leiwukest,
 „Pillawad tend siin ja seal,
 „Hoopis tallawad ta peal!”

„No no!” wana ahwardama,
 „Külaz raban neid se eest;

„Aga asja diendama
 „Waja tunnistuse meest,
 „Seisku kohtuasi teal
 „Kahe mehe sana peal.”
 Sipelgas wast toewast maha,
 Mötles, keda kutsun ma,
 Ega igauks ei taha
 Seda asja tunništa.
 „Paras, wader õmblik, sa
 „Tuhtud wastu tulema.

„Wana isa kutsub, tule
 „Tunnistust wast rääkima!”
 „Õmblik wastu: „„Ütle mulle,
 „„Mis eest pean tõstema?””
 „Eks sa ninatarka näe,
 „Wanataadi käsk on kae!”

Pääsid toewa kahekesti,
 Sumal küsis õmblikut:
 „Käägi wennike nüüd häästi,
 „Kas on tõsi tema jut?”